

de pane & caseo offerendis, etiam intelligi posse extra Eucharistiam, quasi hoc genere sacrificii vterentur pro veteribus & legalibus sacrificiis, quæ multi hæretici veluti Nicolaitæ retinebant, & adhuc vsurpabant. Nec dubium est quin huiusmodi dogmata & blasphemiam fundamenta erroris Manichæorum, qui postea sunt secuti, iecerint, sumptæque fuerint ex Paganorum deliriis. Dixit enim Theophrastus nullam victimam Deo gratam esse, quia sanguinem effundere esset crudele, & à Dei natura prorsus alienum. Itaque *δυσία* appellatam esse docuit, *νό τὸ τῆ δύνειν*, quod est mactare: sed *τῆ δυνιαματ* .i. suffitu, quod gratissimum Deo sacrificium sit herbarum incensarum & naturalium odorum vapor & suffitus: non autem iugulatae pecudes & mactatæ. Id quod sensit quoque Pythagoras. Sed errat vterque. Nec enim propter rem ipsam, quæ offerebatur, Deo grata sacrificia fuerunt: sed propter fidem, id est, propter præceptum Dei & finem offerentis. Is autem erat attestatio futuri Christi, Augustin. libr. 20. Contra Faust. cap. 23. Sed ita reposita est nobis per hæreticos omnis Paganorum hominum insania: & omnium errorum crâbe, quæ nos enecat, & , vt est in veteri prouerbio, mors est.

CAP. XXIX.

Tessareskædecatitæ cur sic nominati. Eorum autem hypothesis vna recensetur.

Tessareskædecatitæ hinc appellati sunt, quod non nisi quartadecima luna, mense Martio Pascha celebrant, quilibet è septem occurrat dies: & si dies Dominicus occurrerit ipso die ieiunant & vigilant.

I. Tes-